

Sygn. akt II K 1340/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w Wydziale II Karnym:

Przewodniczący Sędzia SR Andrzej Wojtaszko

Protokolant Małgorzata Płotka

przy udziale prokuratora Krzysztofa Wiśniewskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 stycznia 2017 roku sprawy:

G. K. syna S. i G. z domu D., urodzonego w dniu (...) lipca 1761 roku w G.

skazanego prawomocnymi i podlegającym wykonaniu wyrokami:

1. Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 13 lutego 2012 roku w sprawie sygn. akt II K 1219/10 za przestępstwo z art. 178a§1 i 4 k.k. popełnione w dniu 21 lipca 2010 roku na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby, wymierzono środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat; postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2015 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary; kara obecnie wykonywana;

2. Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 3 lipca 2014 r. w sprawie sygn. akt II K 1310/13 za przestępstwo z art. 178a§1 i 4 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. popełnione w dniu 25 czerwca 2013 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, kara odbyta w całości, wymierzono środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat;

3. Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 28 października 2014 roku w sprawie sygn. akt II K 1125/14 za przestępstwo z art. 244 k.k. popełnione w dniu 11 kwietnia 2014 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; kara wprowadzona do wykonania;

4. Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 9 września 2016 roku w sprawie sygn. akt II K 306/16 za przestępstwo z art. 178a§ i 4 k.k. w zb. z art. 180a k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. popełnione w dniu 3 listopada 2015 roku na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, wymierzono dożywotni środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych; kara wprowadzona do wykonania;

1. na podstawie art. 568a§1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 569§1 k.p.k. w zw. z art. 85§1 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy wymierzone i podlegające wykonaniu kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami:

- Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 13 lutego 2012 roku w sprawie sygn. akt II K 1219/10

- Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 28 października 2014 roku w sprawie sygn. akt II K 1125/14

- Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 9 września 2016 roku w sprawie sygn. akt II K 306/16

i wymierza skazanemu G. K. **karę łączną 2 (słownie: dwóch) lat i 4 (słownie: czterech) miesięcy pozbawienia wolności;**

2. na podstawie art. 568a§1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 569§1 k.p.k. w zw. z art. 90§ 2 k.k. w zw. z art. 88 k.k. łączy jednostkowe środki karne zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczone wyrokami:

- Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 13 lutego 2012 roku w sprawie sygn. akt II K 1219/10

- Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 3 lipca 2014 r. w sprawie sygn. akt II K 1310/13

- Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 9 września 2016 roku w sprawie sygn. akt II K 306/16

i wymierza skazanemu G. K. **łączy dożywotni środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;**

3. na mocy art. 576§1 k.p.k. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach objętych niniejszym wyrokiem łącznym pozostawia do odrębnego wykonania;

4. na podstawie art. 577 k.p.k. zalicza skazanemu na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I wyroku rzeczywiste okresy pozbawienia wolności: od dnia 1 maja 2016 roku do dnia 5 stycznia 2017 roku;

5. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego odnośnie wyroku opisanego w punkcie 2 komparycji wyroku co do odbytej kary pozbawienia wolności, wobec braku podstaw do objęcia wyrokiem łącznym;

6. na podstawie art. 626§1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. zasądza od skazanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 50 (słownie: pięćdziesiąt) złotych tytułem wydatków postępowania;

Sygn. akt II K 1340/16

UZASADNIENIE

P. w przedmiocie wydania wyroku łącznego zostało wszczęte z urzędu, następnie wpłynął wniosek obrońcy skazanego o wydanie wyroku łącznego.

Obrońca skazanego G. K. wniósł o wydanie wyroku łącznego na korzyść skazanego z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji co do wyroków obecnie wykonywanych, podnosząc m.in., iż między czynami za które został on skazany zachodzi bliski związek czasowy i przedmiotowy.

dowód: wniosek skazanego w aktach II k 1452/16

G. K. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 30 września 2008 roku w sprawie sygn. akt VIII K 219/08 – skazany wykonał obowiązki nałożone przez sąd, kara grzywny i środki karne zostały wykonane, doszło do zatarcia skazania, wyrok bezpodstawnie figuruje w karcie karnej;

2. Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 13 lutego 2012 roku w sprawie sygn. akt II K 1219/10 za przestępstwo z art. 178a§1 i 4 k.k. popełnione w dniu 21 lipca 2010 roku na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby, wymierzono środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat; postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2015 roku zarządzone wykonanie warunkowo zawieszony kary; kara obecnie wykonywana;

3. Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 3 lipca 2014 r. w sprawie sygn. akt II K 1310/13 za przestępstwo z art. 178a§1 i 4 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. popełnione w dniu 25 czerwca 2013 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, kara odbyta w całości, wymierzono środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat;

4. Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 28 października 2014 roku w sprawie sygn. akt II K 1125/14 za przestępstwo z art. 244 k.k. popełnione w dniu 11 kwietnia 2014 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; kara wprowadzona do wykonania;

5. Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 9 września 2016 roku w sprawie sygn. akt II K 306/16 za przestępstwo z art. 178a§ i 4 k.k. w zb. z art. 180a k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. popełnione w dniu 3 listopada 2015 roku na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, wymierzono dożywotni środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych; kara wprowadzona do wykonania;

Dowód: k. 3 – 5 informacje o pobytach i orzeczeniach, k. 9 – 11, k. 29 – 35 odpis wyroku,

k. 13 – 14 karta karna, k. 30 – 31 odpisy wyroków Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku, z akt sprawy II K 306/16 wyrok z k. 26 – 27, z akt sprawy II K 1125/14 wyroku z k. 125 – 126, 162, z akt sprawy II K 1219/10 wyrok z k. 169, 212, z akt sprawy II K 1301/13 wyrok z k. 179 – 180, z k. 222.

Skazany do odbycia kary pozbawienia wolności nie stawiał się samodzielnie, został doprowadzony przez policję po zatrzymaniu w sprawie kolejnego przestępstwa popełnionego w dniu 3 listopada 2015 roku /wyrok opisany powyżej w pkt 5/ .

Skazany ma ukończone 40 lat K. odbywa od 3 listopada 2015 roku. Zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej jest określane jako bardzo dobre, a prognoza penitencjarna jako pozytywna. Początkowo przyjmował postawę roszczeniową, jednakże następnie zmienił swe postępowanie. Skazany jest dobrze przystosowany do warunków izolacji więziennej. Nie przejawiał zachowań agresywnych. Nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. W środowisku osadzonych funkcjonuje prawidłowo. Jest zdyscyplinowany i regulaminowy w kontaktach z przełożonymi, pozytywnie oddziałuje na środowisko skazanych młodocianych. Nie był karany, był 75 razy wyróżniany nagrodami za wykonane prace nieodpłatne. Korzysta z przepustek. Jest zatrudniony, w pracy z obowiązków wywiązuje się należycie. Karę odbywa w systemie programowego oddziaływania. Nie deklaruje przynależności do nieformalnych struktur podkultury więziennej. Krytycznie wypowiada się do popełnionych przestępstw i dotychczasowego stylu życia. Uczestniczył w mityngach AA..

Dowód: k. 9 – 11, 24 - 27 opinia o skazanym, listy pochwalne k. 39-40

Sąd zważył, co następuje:

Zacząć wypada od wskazania, iż od dnia 1 lipca 2015 oku. ustawodawca gruntownie przebudował model orzekania w przedmiocie wyroku łącznego i kar łącznych, uchwalając również przepisy intertemporalne, które wskazują jakie przepisy stosować po dniu 1 lipca 2015 roku – w związku z wejściem w życie w dniu 1 lipca 2015 roku przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks Karny oraz niektórych innych. Wskazać należy na poniższe przepisy tejże ustawy:

art. 19. 1. Przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Jeżeli prawomocnie orzeczona przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy kara łączna jest wyższa niż górna granica wymiaru kary łącznej określona w ustawie, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymierzona karę łączną obniża się do górnej granicy wymiaru kary łącznej określonej w ustawie, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Ww. przepis art. 19 ust. 1 stanowi przepis szczególny wobec art. 4 k.k. i tak więc w przypadku prawomocnego skazania po dniu 1 lipca 2015 roku., i wystąpienia potrzeby połączenia kar orzeczonych zarówno przed 1 lipca 2015 roku jak po dniu 1 lipca 2015 roku, stosuje się przepisy „nowe”, tj. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 roku. W

niniejszej sprawie z uwagi na wydanie w dniu 9 września 2016 roku prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku w sprawie II K 306/16 za czyn popełniony po 1 lipca 2015 roku tj. w dniu 3 listopada 2015 roku, zaistniała taka potrzeba.

Zgodnie z aktualnie obowiązującym brzmieniem art. 85 § 1 i 2 k.k., warunkami orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym jest wymierzenie w poszczególnych wyrokach skazujących kar tego samego rodzaju lub innych kar lub kar łącznych oraz stwierdzenie, z zastrzeżeniem art. 89, że kary te podlegają wykonaniu.

Mając na uwadze treść przywołanych przepisów, Sąd uznał, iż zachodziły warunki do wydania wyroku łącznego w zakresie kar pozbawienia wolności i połączenia jednostkowych kar pozbawienia wolności pozbawienia wolności orzeczonych w wyrokach:

- Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 13 lutego 2012 roku w sprawie sygn. akt II K 1219/10
- Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 28 października 2014 roku w sprawie sygn. akt II K 1125/14
- Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 9 września 2016 roku w sprawie sygn. akt II K 306/16

Zachodziły również przesłanki do orzeczenia łącznego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obejmującego jednostkowe skazania wyrokami:

- Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 13 lutego 2012 roku w sprawie sygn. akt II K 1219/10
- Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 3 lipca 2014 r. w sprawie sygn. akt II K 1310/13
- Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 9 września 2016 roku w sprawie sygn. akt II K 306/16

Wymienione kary, to kary tego samego rodzaju, nadto spośród wszystkich wymierzonych dotychczas oskarżonemu kary, jedynie te orzeczone przedmiotowymi wyrokami podlegają wykonaniu na ww. zasadach jak i podlegają łączeniu węzłem kary łącznej. To samo dotyczy ww. środka karnego.

W niniejszej sprawie w ramach rozstrzygnięcia w pkt 1 wyroku Sąd mógł wymierzyć skazanemu karę łączną pozbawienia wolności od roku i 6 miesięcy do 2 lat i 9 miesięcy. W zakresie rozstrzygnięcia co do łącznego środka karnego – dożywotni środek karny z uwagi na treść przepisów art. 90§2 k.k. w zw. z art. 88 k.k. – w sprawie II K 306/16 orzeczono bowiem dożywotni środek karny prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Karę łączną można wymierzyć w oparciu o systemy: kumulacji – polegający na prostym zsumowaniu kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa, absorpcji, gdzie kara najsurowsza pochłania pozostałe kary oraz kierując się zasadą mieszaną, zakładającą dwie górne i jedną dolną granicę kary łącznej, który to system został przyjęty między innymi przez obecnie obowiązującą ustawę karną.

Granice wymiaru kary łącznej zostały określone w art. 86 k.k. Dla kary łącznej dolną granicę stanowi najwyższa z kar wymierzonych w poszczególnych wyrokach (tj. kara jednostkowa albo kara łączna), natomiast górną – suma kar wymierzonych w tych wyrokach, która nie może jednak przekroczyć 20 lat pozbawienia wolności i 810 stawek dziennych grzywny. Wysokość stawki dziennej określono w rozpoznawanej sprawie na minimalną jej kwotę tj. 10 złotych.

Zgodnie zaś z treścią art. 85a k.p.k. orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Jednocześnie jednak Sąd uwzględnił postulaty orzecznictwa nakazujące rozważyć także stopień związku przedmiotowego i podmiotowego w odniesieniu do zbiegających się przestępstw, związek czasowy pomiędzy nimi oraz inne okoliczności, które dotyczą postawy skazanego już po zapadnięciu wyroków objętych postępowaniem.

W związku z powyższym Sąd zdecydował o zastosowaniu względem skazanego zasady częściowej absorpcji. Przede wszystkim bowiem należało uwzględnić, iż wszystkie spośród rozpatrywanych kar stanowiły reakcję na popełnienie przez skazanego przestępstw różnorodnych, wymierzonych przeciwko różnym dobrom prawnym, tj. bezpieczeństwu w komunikacji i wymiarowi sprawiedliwości. Przestępstw objętych wyrokiem łącznym skazany dopuścił się w stosunkowo długim okresie czasu tj. od 21 lipca 2010 roku do dnia 3 listopada 2015 roku, stąd też i z tego powodu brak przesłanek do zastosowania zasady pełnej absorpcji czy też do niej zbliżonej. Nie ma więc racji obrońca twierdząc iż między skazaniami, przypisanymi przestępstwami istnieje bliski związek czasowy.

Nie jest także zasadą, że wydanie wyroku łącznego ma polepszyć sytuację skazanego. Zasada pełnej absorpcji w przedmiotowej sprawie deprecjonowałaby wcześniejszą pracę orzecznictwa sądów wydających wyroki w jednostkowych sprawach i stanowiłaby niczym nieuzasadnioną premię dla tak uporczywego sprawcy.

Na wymiar kary łącznej w wyroku łącznym i zastosowania częściowej absorpcji wpływ miało również zachowanie się skazanego w zakładzie karnym. Jak wynika zaś z opinii Zakładu Karnego zachowanie skazanego nie budzi zastrzeżeń i jest bardzo dobre. Prognoza kryminologiczna oceniana jest pozytywnie. Jednakże w ocenie Sądu okoliczność bezkonfliktowego i prawidłowego funkcjonowania skazanego podczas osadzenia nie może w większym jeszcze stopniu oddziaływać na wysokość wymierzonej kary łącznej, wszak osoba skazana jest zobowiązana do przestrzegania norm prawnych regulujących odbywanie kary pozbawienia wolności w warunkach zakładu karnego. Za dobre zachowanie uzyskuje nagrody przewidziane przepisami prawa. Postawa skazanego w warunkach izolacji więziennej niewątpliwie ma wpływ na rozpoznanie wniosków o przerwę w karze – z takowych korzysta, będzie mieć wpływ na ewentualne warunkowe przedterminowe zwolnienie – jeszcze przed wydaniem wyroku łącznego skazany miał uzyskać uprawnienie do ubiegania się o to dobrodziejstwo już 17 czerwca 2017 roku, nie może jednak w znacznym stopniu determinować wymiaru kary łącznej w wyroku łącznym.

Nie ulega wątpliwości, iż względy prewencji zarówno generalnej, jak i indywidualnej nakazują zastosowanie wobec skazanego przynajmniej częściowej kumulacji kar. Przemawia za tym istniejąca pomiędzy dokonanymi przez skazanego czynami ww. znaczna rozdzielnosc czasowa, co nie tylko wskazuje na brak realnego związku czasowego pomiędzy przedmiotowymi czynami, ale też w konsekwencji skutkuje negatywną oceną postawy skazanego. W tym kontekście należało także zważyć, iż G. K., był już czterokrotnie karany przez sąd. Zgodnie zaś z poglądem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r.: „decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma względem na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popelnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy przesłankę prognostyczną, jaką jest popelnienie kilku przestępstw” (II AKa 171/00, OSA 2001/2/5). Nadto wymaga podkreślenia, iż co do zasady sam fakt popelnienia dwóch lub więcej przestępstw stanowi okolicznością obciążającą i w związku z tym kara łączna nie może stanowić niczym nie uzasadnionej premii dla skazanego płynącej jedynie z faktu popelnienia większej liczby przestępstw. („Kodeks karny-komentarz” pod red. A. Wąska, Gdańsk 2000, t. II, s. 261-263). A za taką właśnie premię należałoby uznać wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji. Dodatkowo w takim wypadku w społecznej świadomości prawnej mogłoby powstać wrażenie, że sprawcy wielu przestępstw traktowani są łagodniej, aniżeli sprawcy pojedynczych przestępstw.

Jednocześnie Sąd w pełni podziela stanowisko, iż jakkolwiek przy wymiarze kary łącznej dopuszczone jest stosowanie zarówno zasady pełnej kumulacji, jak i zasady pełnej absorpcji, to jednak są to rozstrzygnięcia skrajne, które znajdują zastosowanie w zupełnie wyjątkowych, nietypowych sytuacjach. W ocenie Sądu takie okoliczności nie ujawniły się zaś w niniejszej sprawie.

Wspomniane wyżej okoliczności przemawiały więc za zastosowaniem przy łączeniu wymierzonych skazanemu kar pozbawienia wolności zasady absorpcji. W efekcie Sąd orzekł skazanemu karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Co do pozostałych rozstrzygnięć zawartych w wyrokach podlegających łączeniu, Sąd ustalił, że podlegają one odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 577 k.p.k., na poczet kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności zgodnie z treścią prawomocnych orzeczeń i informacją o odbyciu kary.

W punkcie 5 wyroku Sąd na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego odnośnie do wyroku opisanego w punktach 2 części wstępnej wyroku wobec braku podstaw do objęcia wyrokiem łącznym /kara pozbawienia wolności odbyta i wykonana/.

Ponadto Sąd obciążył skazanego wydatkami postępowania nie znajdując przesłanek do zwolnienia go od obowiązku ich uiszczenia. Skazany w warunkach izolacji pracuje odpłatnie, posiada kwotę 1994,14 zł – stąd też uiszczenie kwoty 50 złotych nie wykracza poza jego możliwości zarobkowe.